Ч. 65. Чернівцї, пятниця дня 3. (16.) червня 1905 р. Рочник XXI.

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ
що середи, пятницї і недїлї,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.

Редакция, адмінїстр. і експедиция
при улици Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на попереджене застережене. — Реклямациї неопечатані вільні від оплати почтової.

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
разом з „Рускою Радою“:
на цїлий рік . . . . . . 20 К. — с.
„ пів року . . . . . . 10 „ — „
„ чверть року . . . . 5 „ — „
„ місяць . . . . 1 „ 70 „

Поодиноке число „Буковини“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерати платні в Чернівцях.

Некровава революция.

(✕) Норвеґія, на яку глядить цїла Европа із подивом за незвичайно спокійне переведенє детронїзациї короля, числить із своєю столицею Християнїєю всего 2,240.000 мешканцїв. Вже сам спосіб переведеня детронїзациї сьвідчить про високий стан полїтичного образованя Норвежцїв. До сего причинили ся головно народні й висші мужицкі школи і людові унїверзитети, що пустили так глибоке корінє в скандинавских краях. Просьвіта стоїть тепер в Норвеґії так високо, що у нїй нема зовсїм анальфабетів. Норвежцї займають ся головно риболовством, купецтвом, гірництвом і рільництвом, а при тім панує у них дух демократично-радикальний. В соймі (штортінґу), який зніс вже кількадесять лїт тому всї шляхетскі титули, рядять купцї й мужики, які не рідко засїдають і на мінїстерских фотелях, до чого — розуміє ся — мають відповідне образованє. Швеция-ж має лад більше аристократичний, хоч і тут лїберали мають перевагу. Населенє Швециї майже в двоє більше як Норвеґії, бо враз із столицею Штокгольмом виносить 5,180.000. Хоч за шведско-норвеґску війну нема чого побоюватись, то не від річи буде згадати, що Норвеґія може виставити на случай війни 25.000 війска лїнїєвого, 24.000 краєвої оборони і 23.000 загального ополченя, Швеция-ж може враз із загальним ополченєм виставити 450.000. — Як покінчить ся конфлїкт Норвеґії (якою кермує поки що тимчасове правительство) із Швециєю годї точно вгадати, тим більше, що між Норвежцями що раз більше кріпне течія, аби Норвеґію перемінити в републику, до якої Норвежцї дуже склонні вже на основі історичної традициї. Як дуже були послїдні подїї по нутру норвежскому народови, видно хочби із того, що Ібзен, який вже майже стоїть одною ногою в могилї, на першу вістку про вчинену детронїзацию сказав: „Я щаслив, що можу в кінци належати до зовсїм вільного краю“.

Годї тут промовчати ще одної справи. Часописи заграничні побоювали ся, що самостійна Норвеґія дасть втягнути ся в полїтичні комбінациї сеї або тої держави. На те заявив президент норв. штортінґу, Бернер репрезентантови часописи „Verdensgang“, що Норвеґія хоронити ме цїлковиту невтральність і буде стояти осторонь від усїх полїтичних комбінаций. Є надїя, що пісбля управильненя відносин на півострові поробить Норвеґія разом із Швециєю і Данїєю заходи, щоб довести до загального порозуміня північних держав. А се поведе ся тепер лекше, коли по розвязаню униї відпадуть дотеперішні спори між Норвеґією а Швециєю. Меньшбільш подібну відповідь дав і норв. мінїстер справ заграничних Леолянд.

Примір некровавої революциї в Норвеґії, се хиба надто прозора наука про те, що зрілим до полїтичного житя є тільки народ просьвічений, непохопний до невмістимих насильств. Примір сей виказує також велике посланництво народних просьвітителїв-учителїв, бо від них зависить будучність народа. От тимто їх провідною зорею може бути тільки безвпинна праця для свого народа, без огляду на ворожі інтриґи.

Рада державна.

Нинї знова зібралась на наради рада державна. Голоси преси з огляду на незаперечну зручність бар. Ґавча, та в виду спокійного перебігу нарад в праскім соймі — віщують, що і парлямент буде дальше радити нормальним шляхом. Головною точкою нарад стане безперечно торговельний трактат із Нїмеччиною важний для економічного житя цїлої монархії.

(*Телеґрами.*)

Відень 14. червня. У впливі нинїшного засїданя парляменту находить ся буджетова провізория за другий піврік 1905, торговельний договор із Нїмеччиною і цїла низка економічних предложень а між ними полекші для основуваня рентових осель в Галичинї.

Після жалібної манїфестациї із приводу смерти архикнязя Йосифа і відповідий на многі інтерпеляциї розпочала палата дебату над наглячим внесенєм посла Празека про викупно ґрунтів скарбом військовим в повітї Нейбенатек.

Подїї в Росиї.

На днях відбував ся в Москві з'їзд представителїв земств і міст і то помимо заборони Булиґіна. На ньому рішено дуже острий адрес до царя і вибрано делеґацию під проводом Гайдена, яка мала його вручити цареви. Гайден поробив такі заходи, що депутация буде мабуть принята але тільки в характері приватнім, тому що та нарада, на якій єї порішено, ізза Булиґінової заборони мала тільки характер приватний. — Комітет мінїстрів жваво нараджує ся над Булиґіновим проєктом народного заступництва, до якого вибори переведуть ся на основі царского указу, вже мабуть в лїтї. „Дума державна“ зібрала-б ся тодї в осени. В єї склад увійде після інформаций „Наш. Жізні“ 503 депутатів. В Думі, яка буде зорґанїзована по системі „Ґосударственно-го савєт-а“ будуть мати своїх заступників всї народи крім Жидів. — В Києві тяжко пострілено начальника „охранного атделенїя“, підполковника Спіродовича. Убійник утїк. В Міньску вбито земского начальника Казарінова. Вбійник теж втїк. В тім же городї демонструвало дня 12. с. м. понад 3 тисячі робітників.

Протиалькоголїчний конґрес в Будапештї.

Десятий міжнародний конґрес в справі поборюваня алькоголїзму відбуде ся в Будапештї в часї від 11. до 16. вересня 1905. р. Тимчасова проґрама конґресу є ось яка: I. Відчит на торжестві отвореня: Ґрубер (Мінхен): „Ґіґієна свого я“. II. Теми до дискусий. 1) „Вплив алькоголю на відпорність людского і зьвірячого орґанїзму із особлившим узглядненем наслїдства“. Референт: Ляйтінен (Гельзінґфорс). 2) „Чи алькоголь є поживою“. Референт: Касовіц (Відень). — „Чи отруя може бути поживою“. Референт ще не назначений. — 3) „Культурні стремлїня робітників і алькоголь“. Референти: посол Вандерфельд (La Hulpe), Кіс (Будапешт). — 4) „Алкоголь і житє полове“. Референт: Форель (Chigny prés Morges). 5) „Алькоголь і кодекс карний“. Референти: Льомброзо (Турин): „Суспільна профілякса алькоголїзму“. Бляйлер (Ціріх): „О проступках, що походять з алькоголїзму“; Вамбері (Будапешт): „Алькоголь яко суспільний чинник криміналїстики“. — 6) „Погубний вплив торговлї алькоголїчними напитками на тубольців Африки“. Референт: Мілер (Ґро-

---

Др. Франц Опенгаймер. 10)

СОЦИЯЛЬНЕ ЗНАЧІНЄ СПІЛОК.

З нїмецького перевела: Маруся Полтавка.

(Дальше.)

Третий случай обнимає цїлий штат Сполучених Держав, власне державу Мормонів. І тут так само підвалиною є спільна власність на ґрунтї і землї у формі дрібної хлопської посїлости із цїлковитим усуненєм великої земельної посїлости, і тут той самий вражаючий гаразд і брак всякої бідноти, нїякого „визиску“ й кризи, та-ж сама спілкова орґанїзация засмотреня водою, виробу й спожитку. Докладний звіт із того подибуємо в Atlantic Monthly за май 1886 року, із під пера A. Smyth-a, якого скорочений переклад, появив ся в мартовім числї der Zeitschrift zur Sozialwissenschaft*).

Сї факти, що їх не можуть обяснити анї заступники істнуючих національно-економічних, анї моральних поглядів, дають непереможний доказ справедливости мойого загального господарського погляду і тим передусїм стверджують мій висше поданий погляд на середновічну народну господарку.

Сю підвалину розумної „гармонїйної“ господарки, можемо обновити і в старій Европі, мимо її „зруйнованих замків“, уможливити кождому доступ до ґрунту і рілї, не платячи юридичному властителеви рік у рік більшаючої данини, „додатньої ренти“. До того йдеть ся шляхом сїльсько-господарських спілок до осїдкової спілки.

Мормонські хлопи змогли протягом 50-и лїт, крім потрібного удержаня, заробити 463 міліонів долярів, се на кожду родину при що найбільше 19.500 фермах, виносить майже 1800 марок на рік. І сї люди почали із нїчого в пустелї, яка, здавалось, родила саму сіль і жили далеко від цивілїзациї та її подїлу працї, що розширює виріб. До якої міри мусїв би дійти добробит такої кольонїї в старій культурній країнї, як би вона повстала на родючім ґрунтї і користувалась усїма помічними засобами широко розвиненої народньої господарки?! Яка би не потрібувала із нїчого творити вулицї, желїзницї, почту, телеґраф, не мусїла би кожен струмент, кожду машину, кождий помічний материял везти волами із за тисяч миль і тратити на ту перевозку силу гроший. Яка не потрібувала би доперва із своїх надвишок щадити задля запровадженя цїлого устрою упорядкованого державного режіму на всїх областях добробиту. Аж голова крутить ся, скоро уявиш собі ту перспективу.

Розвій нашого суспільного богатства — і се річ мало відоме — немилосердно задержуеть ся путами. Бо-ж оскілько справедливе реченє, що ми не можемо спожити більше нїж могли витворити, остілько-ж справедливе й противне реченє, якого цехова наука і досї не хоче признавати: ми не можемо витворити більше, нїж можемо спожити! Маємо право споживати лише не богато, бо покупна сила народних мас страшенно знижена нашою нїкчемною системою плати; а через те не можемо зужити цїлої безконечної сили переможених елементів на витворення богатств і витворюємо далеко меньше дібр, нїж могли би витворювати, як би все, що витворюємо було приступне для тих, що конче того потрібують. Та сей шлях замикає їм система плати. Та система плати є прямим наслїдком окупациї ґрунтів і ланів приватними особами. Усунувши сю перешкоду, ми звільнимо пута нашим услужним слугам, елементам і вони обсиплють нас богатствами, що ми їх нинї не можемо навіть уявити собі. Се богатство Ріверзіде, Vinelandu і Utah, що є так само заохочуючим сьвідоцтвом, як церква Зебальда в Нюренберзї і собор в Штрасбурзї.

Не треба нїякої крівавої революциї, нїякого державного і господарського перевороту, навіть нїякої переміни одного єдиного закону, щоби прийти до того стану: чудо се зроблять самі спілки.

(Конець буде).

*) Щоб запобігти закидови, чому-ж сї кольонїї не впливають на господарства довкола себе, як я того сподїваюсь від „Siedelungsgenossenschaften“, завважу, що сї кольонїї засновані не в осередкові цивілїзациї, де земельна рента вже висока, але на її скрайній периферий, де земельної ренти іще майже не має. Далї скажу, що сусїди сих кольонїй не великі земельні властителї, але дрібні фермери, в яких можна відобрати „робітників“ а разом із тим і господарську силу яким нїчого не шкодить, як їхнї сусїди богаті й свобідні. А в тім вплив тих кольонїй на „умови робітничого життя“ в Калїфорниї і так уже замітний.

Від адмінїстрациї. Просимо відновити передплату, щоб не мусїли здержувати висилки часописи!

пендорф). — 7) Попиране борби з алькоголїзмом через домашне і шкільне виховане". Референт: The Honble Mos Eläot Yorke (Льондон), Häknel (Бремен), Fötvös (Сольнок), Фішер (Pozsony). Кіршанек (Ст. Устван). 8) „Алькоголь і зручність фізична". Референт ще неозначений. — 9) „Гіґієнїчне значіне штучних вин в противеньстві до уживаня алькоголю". Референт: Лїберман (Будапешт). — 10) Промислове зужиткoване алькоголю, яко средство до поборюваня алькоголїзму". Референт: Др. Зофія Дашиньска-Ґолїньска (Краків): „Суспільно-економічне значіне промислового приміненя спіритусу. Клемп (Будапешт), Барон Малькомс (Будапешт). — 11) „Реформа шинків". Референти: Еґґерс (Бремен): „Капітал алькоголевий і капітал єму противний", Геленїюс (Гельзінґфорс): „Відносини законодавства алькоголевого до реформи шинків" Леґрен (Париж): Реформа гостинниць і обичаїв по гостинницях", Malims (Birmingham): „Напрям реформи гостинниць". — 12) „Орґанїзация анти алькоголїчного руху". Референти: Др. Власак (Відень), Мадай (Будапешт), Штайн (Будапешт).

В часї конґресу будуть устроєні отсї збори вечірні: а) Жіночий вечір, устроєний угорским союзом жіночих товариств. Бесїдники: Miss Gray (Льондон), Gonser (Берлїн), Wakely (Льондон). б) Збори псіхіятрів. (В своїй проґрамі містять також справу ратованя піяків). Бесїдники: Forel (Chigny), Elscher (Pozsony). — в) Вечірні збори студентів унїверситету. Бесїдники: Enderstedt (Штокгольм), Голїчер (Піркенгаммер). — г) Збори робітників, уряджені робітничим комітетом конґресу. — д) Вечір добрих Темпляриїв. Бесїдники: Юлїй Бурґер (Берлїн), Шварц (Будапешт). — Підписані уконституувались, яко тимчасовий комітет в цїли з'орґанїзованя руско-українськоі прогульки на сей конґрес і звертають ся отсим до р. укр. загалу з запрошенем до численної участи у нїм. Є се справа превеликої ваги і Русини, що ведуть вже кількадесятьлїтну борбу з алькоголем, повинні безусловно взяти участь у сїм конґресї. — Надто повинні ми виступити на виставі устроєній підчас конґресу з докладною збіркою р.-укр. видань антиалькоголїчних а також представити тамки ті славні алькоголїчні продукти, котрими у нас затроює ся народ. Впрочім се буде перший всесьвітний конґрес, на котрім Русини-Українцї будуть могли виступити в більшім числї, а то так тому, що у нас є богато людий, що на тім поли зібрали не мало досьвіду, як і тому, що місце конґресу є не так то віддалене від нашого краю. Надто комітет конґресовий постарав ся о половину знижки на зелїзницях угорских, так що дорога від границї Галичини поспішним поїздом (другою клясою) не винесе більше як 10 корон в оден бік, а надто чинять ся стараня, щоби учасники конґресу мали в Будапештї безплатну кватиру. Просимо отже о численні зголошеня, котрі належить висилати на адресу повномочника будапештеньского конґресового комітету для руско-укр. земель д-ра Кирила Трильовского, адвоката в Коломиї, котрий удїляє також потрібних вияснень (за надісланєм марки на відповідь). Рівночасно належить зголосити свою участь в конґресї у президента конґресового комітету д-ра Ф. Штайна (Dr. Ph. Stein, Budapest VI. Központi városhaza). Вкладка для учасників конґресу виносить 6 К, котрі треба висилати на руки скарбника, аптикаря К. Тавфра (Karl Taufer, Budapest VI., Teeéz-körut 39). Участь в конґресї управнює також до одержаня справозданя з него. Маємо надію, що наш поклик до р.-укр. суспільности не полишить ся безуспішний, і що бодай кількасот наших землячок і земляків возьме участь у тім конґресї, а сим не лиш задокументують працю Русинів-Українцїв у сїм многонадїйнім, культурнім руху, але і дадуть сьвідоцтво жизненности свого народа перед представителями других народів — а особенно перед нашими братами — угорскими Русинами. — У сїм дїлї повинні взяти участь наші люди без згляду на партиї, а недавний з'їзд польских абстинентів у Кракові (3. і 4. червня) дав у тім напрямі найкрасший примір. У нїм взяли участь і социял-демократи, як посол Дашиньский і дарвінїст проф. др. Дибовский, польскі консерватисти, а провідником з'їзду був сьвященик о. Несьоловский. Особливо же просимо наших Вп. Патриотів і Хвальні Видїли наших просьвітних товариств вишукувати старші противорівчані видавництва, котрі можна би зужиткувати при устроєню вистави, та доносити про се повновласникови комітету конґресового. Своєю дорогою — підписаний комітет буде старати ся скликати підчас ферий осібну нараду (по можности до Львова), щоби справу участи в конґресї обширнїйше обговорити, За тимчасовий комітет орґанїзуючий участь Русинів-Українцїв в міжнароднім антиалькоголїчнім конґресї в Будапештї: *Іван Раковский, др. Гр. Гарматїй, Василь Дяків, др. Алекс. Козакевич, др. Кирило Трильовский.*

Привіти пос. Єр. Пігуляку із приводу єго 25. ювилею.

Із приводу ювилею пос. Пігуляка, який так гарно відсьвятковано в Чернівцях, озвали ся із сердечними стрічками для ювілята майже всї рускі чсописи. Крім сего одержав він вже в день самого ювилею дуже богато привітів, які ось тут передаємо:

Львів. Невсипуча праця Ваша о виборенє полїтичних свобід буковиньско-рускомз народови принесла вже великі плоди. Дай Боже Вам сили вибороти для него в Буковинї повноправність. Многая Вам лїта! *Народний Комітет.*

Львів. Труди Ваші на поли шкільництва буковиньского руского народу піднесли то шкільництво високо. Честь Вам за те! Многая Вам лїта! *Товариство „Просьвіта" у Львові.*

Львів. Честь і слава неструдженому борцеви за потоптані права руского народу. Дай Боже Вам в кріпкім здоровлю діждати ще золотого ювілею і бачити нарід руский повноправний і щасливий. Не даймо ся! *Руска Бесїда у Львові.*

Львів. Дай Боже ще на многі лїта кріпкого здоровля і невтомимої, незмордованої витревалости в боротьбі о здобутє належних рускому народови прав на Буковинї. Ще не вмерла Україна! Давний буковиньско-руский громадянин *Титко Ревакович.*

Відень. Сердечний привіт невтомимому борцеви-ювілятови за українське слово і добробут народних мас. За „Кружок українських технїків" *Ілия Попович.*

Бучач. Честь невтомимому труженникови-патріотї. *Адріян і Ольга Добряньскі.*

(Конець буде).

НОВИНКИ.

Чернівцї, 14. червня 1905.

Архикн. Йосиф Кароль-Людвік, що помер вчера після довготриваючої недуги в Рієцї (Фіюме) уродив ся в Пресбурґу 2. марта 1833. Був сином архикн. Йосифа († 1815) дїдового брата цїсаря Франца-Йосифа і Мариї-Дороти із князїв Віртемберских. Померший був почесним д-ром фільозофії, членом угорскої академиї умієтностий, ґенералом австрийскої кавалериї і властителем 37. п. піхоти і начальним командантом угорских гонведів. Архикнязь Йосиф був також властителем 14. п. пруских уланів, ордеру золотого руна, ордеру св. Андрея, Чорного орла і т. д.

„Чистота" наших пекарень і цукорень. Як із послїдного справозданя буковиньского інспекторату промислового (за р. 1904) виходить, то по наших промислових заведенях, що займають ся виробом средств поживних панує нечувана брудота і нехарність. Пекарнї находять ся дуже часто в темних пивницях, що рівночасно бувають призначені на склад хатних знарядів і картофлї, на сїдала для курий або на помешканя для родини властителя пекарнї або на спальню его помічників робітничих. Верстви бруду завгрубшки на палець найшов промисловий інспектор навіть на стїнах і підлозї одної із найбільших черновецких цукорень..

Арештоване шпіона. У Відни арештовано Італїянця Петра Ч., який разом із военним аташе італїйского посольства у Відни займав ся на широку скалю шпіоньством на шкоду Австриї.

Із судової салї. В суботу розбирано перед черновецким трибуналом судиїв присяжних дїло Михайла Шелепенди із Малятинець, який розлючений насьмішками парубка Шевчука ударив його по голові так, що сей до двох днїв помер. Трибунал судиїв присяжних по вислуханю промов адвоката д-ра Блязера і субститута прокураториї Кисилицї заперечив питанє що до убійства а потвердив питанє що до убійства ізза неосторожности. Трибунал судовий призначив Шелепендї, який впрочім придуркуватий, кару 4 місячної тяжкої вязницї. — В понедїлок відповідав перед тим же трибуналом Тодор Видинівский із Суховерхова, який дня 16. лютого 1905 так ударив по голові Ілию Водянчука Николаєвого, що порушив єму мозок, а се повело спаралїжованє правої руки і неспосібність до зарібку. Обжалуваний боронить ся тим, що Водянчук добув проти него ножа, отже він кидав цеглою у власній оборонї. По промовах адвоката д-ра Дутчака і субст. прок. Кисилицї трибунал судиїв присяжних заперечив головне питанє що до тяжкого ушкодженя тїла, а признав Видинівского винним переступленя меж самооборони. Трибунал судовий визначив виноватому кару 4 місяцїв арешту.

Памятник Тоґа. Японцї постановили виставити в честь Тоґа лїхтарню морску, яка має осьвічувати 80 миль квадратових простору, отже цїлу щийку тсушімску, де Японцї звели памятний бій з фльотою російскою. Лїхтарня буде коштувати 14.000.000 корон.

Mont Pelée вибухає знов. Із Форт де Франс (на Мартиницї) доносять, що вулькан Mont Pelée (лиса гора) є знов чинний. Перед кількома днями вибухли з кратеру величезні маси ляви.

Оповістки і т. п.:

Членами рад шкільних повітових на шестилїтний період часу, від 1. січня 1906 починаючи, іменував Видїл кр. із свого рамени на основі 19 § закона про догляд шкіл із 8. лютого 1869 отсих панів: I. пов. Чернівцї: Василя Служаньского, надуч. в Чагрі і Дионїза Єремійчука, ц. к. проф. в Чернівцях. II. пов. Ґурагумора: Валериана Галїпа, ц. к. нотаря в Ґурагуморі і Костю Велигорского, надуч. в Крилатї. III. пов. Кімполюнґ. д-ра Емануїла Купаренка, ц. к. ад. суд. в Кімполюнґу і Іполита Калїнеску, ц. к. суд. совітник в Дорнї. IV. пов. Кіцмань: ц. к. сов. суд. Ілию Семаку і дир. Евг. Жуковского в Кіцмани. V. пов. Радівцї: Юрія Попадюка, надуч. в Радівцях і Івана Федорчука, надуч. в Сучавици. VI. пов. Серет: ц. к. сов. суд. Артура Малика і Теофіля Константиновича, дїдича в Поянах. VII. пов. Сторожинець: Теодора Іваницкого, дир в Сторожинци і Конст. Балошескула, дїдича в Слободзїї-Комарівцях. VIII. пов. Сучава: Конст. Морарію, пароха в Петрівцях і Александра Церана, надуч. в Строєштах. IX. пов. Вашківцї: Ґедим. Лисинецкого, ц. к. нач. суду пов. і Тодора Левицкого, посла. X. пов. Вижниця: Стефана Маланчука, пароха в Лукавци і Теодора Семанюка, пароха в Вижници.

Із державного трибуналу. Президента найвисшого трибуналу касацийного др. Ем. Штайнбаха увільнено на його власну просьбу із уряду заступника предсїдателя державного трибуналу. На його місце іменовано містопредсїдателем держ. трибуналу посла до ради держ. д-ра Кароля Ґрабмаєра.

Товариство „Руска Бесїда" в Вашківцях н. Ч. устроює дня 18. червня с. р. в Касиновій сали в Вашківцях н. Ч. з нагоди сьвяточного відкритя прапора місцевої „Січи" вечерок з танцями. Початок о год. 9. вечером по закінченю сьвята „Січового". Вступ від особи 1 К 50 сот. Музика п. Алека Паращука з Глиницї. — За Видїл: *Евген Стрийский,* голова. *Іван Герасамович,* писар.

Філїя тов. „Руска Школа у Вижници уряджує дня 24. червня н. ст. 1905, в сали Фріста у Вижници вечерницї з танцями. — Вступ від особи 3 К; білет фамілїйний для 3 осіб 8 К. Стрій візитовий або народний. Чистий дохід і всї надвишки, котрі з подякою принимає ся, призначені виключно на стипендийний фонд імени Григорія Никоровича. Початок точно о 8-ій годинї вечером. — За видїл: *Г. Никорович, Ю. Гордийчук, Лучиньский.*

Із штуки і лїтератури.

35-лїтє професорскої діяльности проф. В. Б. Антоновича. Незабаром мине 35 лїт від часу, як 1870 р. осеню оборонив на київскім унїверситетї В. Б. Антонович свою дисертацию на маґістра рос. історії, а за тим став єї викладати як доцент на томуж унїверситетї. Щоб пошанувати 35. роковини дїяльности сего вельми заслуженого „сина України" рішили його ученики з сеї нагоди видати научний збірник, а до редакцийного комітету, що має сим заняти ся вибрано — як доносять „Кіевскіе Откл." — проф. Н. П. Дашкевича, Довнар-Запольского, Лободу, Левицкого, Щербину і Камалїну. Кіев. істор. тов. Нестора Лїтописця рішило установити премію його імени за труди около южнорускої археольоґії і історії. Пов. ювілят ізза підорваного здоровля (йому тепер вже 71 років) від кількох лїт вже не викладає і живе в домашному затишу з далека від громадяньского житя.

„Славяньского Веку", орґану сумнозвісного Верґуна, „Москаля" з під Городка вийшов аж тепер 91. і 92. випуск за рік 1904, в якім видавець повідомляє своїх предплатників, що дальше видаванє сего журнала мусить застановити до вияснення цензурних відносин в Росиї! Хто хоче нехай вірить в сю причину кінчини сего москвофільского орґану, на який відай не стало пособій.

Руский-селяньский театр під дирекциєю Івана Захарка, дасть у Вижници отсї вистави: в недїлю, дня 18. о. м. „Сватане на Гончарівцї" оперета в трох актах Квітки-Основяненька, музика Лисенка, а в понедїлок, дня 19. с. м. „Не судилось" образ народний в 4 актах Бараковского. Цїни місць: крісло I.-рядне 2 К, II.-рядне 1 К 40 с., партер 80 с., ґалерия 50 с. — Початок о год. пів до 8-ої. — Маємо повну надію, що наш патріотичний загал належно підіпре отсю молоду інституцию, являючись в комплетї на єї виставах.

Переписка Редакциї.

Вп. Львовянин. „В пропасть" — одержали. Чи будемо єї печатати чи нї, про се в свій час повідомимо Вас. — **„Січ" в Медзї.** Вашої оповістки не випечатано, бо статут Ваш ще не потверджений правительством.

Малий фейлетон.

Ів. Турґенєв.

Старець.

Настали темні, тужливі днї... „Свої" примхи, слабість нїжних людий, холод і мрачність старости. Все, що ти любив, чому віддавав ся — никне й минає ся. Шлях доходить до кінця.

Щож робити? Гризти ся? Горювати? Нї собі, нї другому сим не поможеш.

На засихаючім, покорченім дереві що раз меньше листя; воно й рідшає, але зелень його ще та сама.

І ти заглянь в себе, в свої спомини, і там глубоко-глубоко, на самім днї концентруючої душі, заблисне перед тобою твоє передне, тобі одному доступне житє — воно засвє своїми пахощами, все ще сьвіжою зеленю і нїжностю — силою весни.

Однак будь осторожним... не дивися вперед, бідний старче!

Переклав *В. К.*

Видає товариство „Руска Рада", в Чернівцях. За редакцию відповідає: Іван Захарко
З друкарнї товариства „Рускої Ради" в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.